

[Lange.]

man har grebet Tingene an, ikke er nogen Mulighed for og heller ikke Tid til virkelige Overvejelser, og at i hvert Fald det foreliggende Lovforslag vil blive gennemført uændret eller i alt væsentligt uændret; det er ogsaa kun mindre væsentlige, men derfor alligevel efter min Mening værdifulde Ændringer, der har fundet Sted i det andet høje Ting.

Det er blevet sagt, at den højtærede Finansminister ikke har vist stor Opfindsomhed ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag. Jeg har det Indtryk, at den højtærede Minister ikke rigtig kan lide, at man siger det, men jeg synes nu alligevel, at det er rigtigt. Vi fra vor Side mener, at de Varer, man her foreslaar yderligere beskattet, er vel egnede for Beskatning — jeg kan endda godt sige: for en relativt høj Beskatning —, men vi mener ikke, at de kan bære en hvilken som helst Beskatning, at man, hver Gang Finansministeren er i Trang for Penge, kan klare Sagen ved blot at forhøje Afgifterne paa disse faa Varer og saa tage et tilsvarende eller lidt større Beløb paa de direkte Skatter. Af flere Grunde maa man være betænkelig. Man maa jo kunne komme til et Punkt, hvor Forbrugerne ikke mere kan tage de forhøjede Priser, der bliver en Følge af Afgifternes Forøgelse, og hvor den beregnede Indtægt for Statskassen derfor ikke tilvejebringes. Det maa meget let kunne ske i den nuværende Situation, hvor de fleste Mennesker staar over for at maatte indskrænke deres Forbrug paa visse Omraader, fordi Prisforhøjelserne paa mere nødvendige Varer kræver en saadan Forbrugsindskrænkning, og det vil meget let gaa ud over Varer af en Karakter som dem, man her beskatter, særlig naar disse Varer yderligere faar en betydelig Forhøjelse. Jeg stiller mig derfor tvivlende til, om man ved disse Skatteforhøjelser naar det Resultat, man sigter efter. Beregningerne kan meget vel komme til at slaa fejl.

Hertil kommer, at Loven, særlig hvis Forbruget skulde svigte i større Udstrækning, vil komme til at ramme de næringsdrivende, Funktionærer og Arbejdere, der er beskæftigede ved Fremstillingen og Omsætningen af de paagældende Varer — de Varer, som atter her skal holde for, som de har gjort det saa mange Gange før —, og dette kan efter min Mening blive meget skæbnesvangert for de paagældende, naar Forholdene i det hele, saaledes som Situationen er, ligger vanskeligt for de Erhverv, der her er Tale om, eller i alt Fald for nogle

af disse, og for en Række af de erhvervsdrivende, man her vil komme til at genere.

Hvad Enkeltheder i Forslaget angaar, ligger det jo saaledes, at den korte Tid, der er levnet os til Behandlingen, afskærer os fra en grundigere Drøftelse af disse. Den ærede sidste Taler sagde, at det var saa ligetil det hele. Jeg vil dog tro, at det egentlig er et Faatal af Tingets Medlemmer, der virkelig kan gennemskue, hvad det er, man forlanger vi skal vedtage. Den Lovgivning, man her foretager en hel Del Ændringer i, er i Virkeligheden en meget indviklet og omstændelig Lovgivning, og jeg tør da heller ikke staa inde for Forslagets Enkeltheder, men vil hævde, at Ansvaret maa være Ministerens.

Med Hensyn til Omsætningsafgiften paa Chokolade- og Sukkervarer kan jeg sige, at mit Parti altid har været imod den Beskatningsmaade, der her anvendes. Det er efter vor Mening højest urigtigt, at Beskatningen foregaar, i hvert Fald i mange Tilfælde, hos et Mellemed, nemlig den, der sælger Varen til Detailhandleren, og ikke i første Led, for danske Varers Vedkommende hos Fabrikanten og for udenlandske Varers hos Importøren. Jeg tror, at enhver, som har haft Lejlighed til at sætte sig ind i disse Forhold, maa erkende, at det foruden at kræve et stort og omstændeligt Administrationsapparat — større, end det vilde være nødvendigt, hvis man gik frem paa anden Maade — paafører de handlende, i hvert Fald dem, der driver Mellemandhandel, et stærkt forøget og, som det forekommer mig, overflødig Arbejde, og at det ogsaa gør Kontrollen med Skattens Beregning og Optrækning højest problematisk. Og hver Gang disse Skatter forhøjes, forøges naturligvis denne Usikkerhed. Det er ogsaa ganske betegnende, at da Norge i sin Tid gennemførte en Lovgivning efter dansk Mønster — en Lovgivning, der egentlig var en Gengivelse af det danske Forslag, der dengang var forelagt, og som nu i en Aarrække har været gældende Lov her i Danmark —, saa afskaffede man efter faa Maaneders Forløb igen hele dette indviklede og upraktiske System og gennemførte en Ordning, hvorefter Beskatningen foregaar hos Fabrikanten og Importøren. Men de danske Finansministre — jeg ved ikke, om dette ogsaa gælder den nuværende højtærede Finansminister — og den danske Administration har altid stillet sig afvisende over for vore Ønsker. Jeg er naturligvis klar over, at en saadan Ændring, som der her vilde være Tale om, ikke kan gennemføres i Løbet af